

The Project Gutenberg eBook of Nimettömiä lauluja, by Aaro Hellaakoski

This ebook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this ebook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you'll have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

Title: Nimettömiä lauluja

Author: Aaro Hellaakoski

Release date: September 10, 2004 [EBook #13429]
Most recently updated: December 18, 2020

Language: Finnish

Credits: Produced by Sami Sieranoja, Tapio Riikonen and PG Distributed
Proofreaders

*** START OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK NIMETTÖMIÄ LAULUJA ***

NIMETTÖMIÄ LAULUJA

Kirj.

AARO HELLAAKOSKI

1918

Tämän kokoelman runot ovat syntyneet ennen vuotta 1918, enimmäkseen syksyn 1917 merkeissä.

Myöhempien hetkien sanelemia ovat ne kaksi, jotka ovat alkuun liitetyt.

SISÄLLYS:

[Huhtikuun yö](#)

[Runo kaatuneille](#)

I

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

II

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

III

Rococo

Syyskuva

Sisäjärven höyrylaiva

Kesäinen mieliala

IV

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

V

Vanha kallio

Fariseus

Raattiuslaulu

Helkavirsi

Lastu

HUHTIKUUN YÖ

(TAMPEREELLA.)

Yön hetki on, mut yhtenänsä

vain tykkein raskas laulu soi.

Taas taivaankannen purppuroi

yötulipalot valtavat

ja korkealle heittäin liekkiänsä

käy tykkein suusta salamat.

Ma hiljaa akkunani avaan.—

Nyt kaiken vasta kuulenkin!

Kuin meren kuohu rantoihin

niin pauhu siel' on loputon,

kaik' surmanaseet kuoroon kammottavaan

taas kilvan yhtynehet on.

Mut ihanaa se nähdä, kuulla

on kuitenkin kun kautta sen

tie kulkee vapautehen.—

Mun lävitsein käy vavistus

kun, sydän kuumana, mut hymysuulla

nyt opettelen sanaa—vapaus.

RUNO KAATUNEILLE

(POHJALAISTEN OSAKUNTIEN PORTHANJUHLAAN 9.XI.18.)

Ei työ lie suuri näitten vainajain

—he vapauden eestä kuoli vain.

Ken tuntee heidät kaikki!—Jokaiselle meistä

lie sentään kallis ollut joku heistä.

Kun vuosi sitte vielä kohdattiin,

ei tietty kuinka meistä moni niin,

niin moni, kulki kuolon merkit otsallansa

vain vartoin päiväänsä ja tuntiansa.

He poissa on. Ja ylle hautojen

pian elämä luo unhon kattehen.

Niin käy. Niin täytyy käydä. Hauta kuollehille,

mut elon kutsut jälkeenjäänehille.

Nyt uudet suvut, pystyin otsin saa

ne astua myös Suomen kamaraa—

maan senkin puolesta on kuolla uskallettu,

tie vapauteen on verin lunastettu.

Ja siitä kiitos teille, toverit,

te verin seppelöidyt sankarit!—

Mut hän, ken kaatua ei saanut rinnallanne,

hän jatkakohon elontoimianne.

I

1

(SFINKSI)

Selin elämään. Päin hieta-aavikkoon,

äänettömään, kuolleeseen ja autioon.

Niinkuin umpisokko toista sokeaa,

kohtalotar ihmislasta johdattaa.

Kuiva hiekka lentää kautta aavikon.

Vuori rautaisinkin kerta hietaa on.

Älä kysy mitään. Sfinksi vaikenee.

Hiekka vinkuu vain. Vain tuuli tohisee.

Templit luhistuu. Ja kuolee ihminen.

Ontto, kylmä hymy sfinksin kivisen.

2

Tee työsi, iske iskusi,

käy tyynnä kuolemaan.

Ne aamut, joita kaipasit,

ei koita konsanaan.

Ei koita koskaan aamut ne,

jos kuinka kaivannet.

On palkkasi vain pettymys

ja tuskat tuliset.

Mut olkoon niinkin. Elää se

viel käsky rinnassas.

Sen eestä elo juhlas on

ja kuolo kunnias.

Työs kerran kesken katketen

sun kynäs putoaa.

Sua maasta syntynyttä taas

suur syleileepi maa.

Ne aamut, joita kaipasit,

ei koita konsanaan.

Tee työsi, iske iskusi.

Käy tyynnä kuolemaan.

3

Sun, elämä, ma tahdon pusertaa

mun vasten sydäntäni palavaa.

Sun yksin tunnustan. Oon laulajasi.

Vain mykkä yö on ulkopuolellasi.

Sun antis tuskako vai riemu on,

se yhtä kallis mulle olkohon.

Mun sydänvereni se vuotakohon

ja kultamaljas partaat punatkohon.

(KUVANVEISTÄJÄ)

Kaikki ruma, kaikki kaunis

hakattakoon marmoriin.

Yhtyköhöt viha, lempi

saman patsaan jäseniin.

Kaikki, mit on ihmissydän

pienen pieni tuntenut,

käyköön esiin, antakohon

aartehensa salatut.

Kaikki esiin. Taltan kärkeen

sydänveri vuotakoon.

Ihmiselon kirjavuuden

kivi kylmä puhukoon.

Lämmin ihmisveri tuokoon

sanat huuliin kivisiin.

—Minä elän, minä elän—

marmoripatsas, lausu niin!

5

Nyt kirja kiinni, loukkoon

se päiviks joutanee.

On vieras tullut mulle.

Jo tiuvut helisee.

Nyt ylle juhlavaate.

Ja tulta akkunaan.

Nyt jokahinen lamppu

kuin juhlaan palamaan.

Ne palakohot loppuun

kuin tyhmäin neitsyein.

Jo kyllikseni taasen

ma arkityötä tein.

Hei tuleen joka lamppu.

Auk' ovet raskahat.

Se jumalainen vieras

sa harvoin poikkeat.

6

(INSPIRATIO)

Ne soivat. Ne nousee, ne laskee.

Kuin väkevät aallot vyöryvät taas.

Näin vaihtuvat rytmit.

Ja selvinä alkavat piirtyä kuvat,

värikylläisinä

ja luomistuoreina,

liittyen toinen toiseen

pitkän hopeisen ketjun lailla.

7

Lämpimästi, kaikin vaistoin,

suo mun elää aikani.

Enhän tahdo tutkistella

mitä tuosta seurasi.

Tämä päivä kallihimpi

mulle on kuin huomina.

Yksi täyteläinen hetki!

Huomen vaikka kontaten.

8

Tyhmät neitseet, oli heillä

öljy kallehin lampuissaan.

Tyhmät neitseet, laittoivat he

lamppunsa täytenä palamaan.

Tyhmät neitseet rikkahiksi

tunsivat itsensä jokainen,

tulisimmalla liekillänsä

antoivat loistaa lamppujen.

Tyhmät neitseet, polttivat he

lamppunsa aikaisin loppuhun.

Tyhmät neitseet, rikkaat neitseet,

teidän laulunne on mun.

9

Oli liian kuumat ne päivät.

Nyt on kaikki kuin palanut ois.

Vain muistot armahat jäivät.

Muu kaikki on ijäksi pois.

Meni kaikki, jota ma äsken

yli itseni rakastin.

Erojuhlaan muistot ma käsken

ja teen

In memoriam 'in

.

10

Huh, saakelin löntys,

mene helvettiin!

Home kasvanut sulle

on hyppysiin.

Sun nyrkkisi nahka

on naarmuton.

Ja oudot sulle

ne hurmat on

kun kiveä kaksi

lyö vastakkain

ja säkene yöhön

käy leimahtain.

Ah säkene pienin

ja lyhkäisin

on kylliksi mulle

tulenjuhlihin.

Kivi kiveä vastaan!

Tult' iskekää!

Vihamiestä ma kaipaen,

en ystävää.

11

Pois veritahrat sormistani!

Ma avutonta miestä löin.

Mun kurjan veljein ovilaudat

ma pilkallani sinetöin.

Löin häntä, joka meitä itki

ja itki omaa itseään.

Nyt säikähtyneet lapsensilmät

ma edessäni aina nään.

12

En halua velkaa sulta

mun niskani painajaks.

Sua halveksin liioin. Ja maksan,

tuo maksoipa mitä maks.

Ma vaikka jalkani sahaan.

Sen lihana torilla myön.

Mut kilahtavan kullan

sun kouraasi rentona lyön.

13

Vain yksi, yksi ainut

nyt tulkoon, lukekoon.

Se yksi, jonka kutsun,

se minä itse oon.

Luen rampaa runoani,

puujaloin kyykkivää.

Sen tuleen heitän. Silloin

se laulaa, visertää.

14

Erehdytte. En ole koskaan

teille lauluja laitellut.

—Joskus kylläkin pilkat lienen

vasten kasvoja viskannut.

Etäällä teistä mun sydämeni

vilunsa, helteensä tuntenee.

Portit sen ovat umpeen lyödyt.

Siitä en teille tiliä tee.

Teille en mitään, en mitään anna.

Teiltä en kaipaa mitäkään.

Lauluni teen kun sydän on täysi.

—Kelle?—En tiedä itsekkään.

Tiedän vain, minä siksi laulan

kun on osani sellainen.

Tiedän, missä mun lauluni asuu,

siellä teitä ma nähnyt en.

Sun tekijäs ken lienee ollutkin,

pien asumus, mun on kuin kuulisin

ma hänen puhelunsa viereltäni,

sun viivojesi rytmin nähdessäni.

Hän sielunsa on sinuun jättänyt.

Sun piirtehistäsi ma tavaan nyt

sen laulun, joka ihmisessä soittaa,

ken kerran itsensä on voinut voittaa.

Lie ollut levottomin merimies.

Hän tulen voiman rinnassansa ties.

Mut yksin kuunnellessaan valtamerta

niin kaiken turhuuden hän huomasi kerta.

Hän otti rinnastansa sydämen

ja siihenkin hän katsoi epäillen.

Mut, kuinka olikaan, niin käsissään

hän tunsi suuren onnen pitävänsä.

Ja taloan kun rakenteli hän,

taas tunsi sydämensä sykinnän.

Ja oveen, akkunahan, seinäpintaan

hän veisti unelmaansa kallehintaan.

Niin oppimaan hän tuli vähittäin

mi riemu elämää on luoda näin

kun kädenliikkeellä harkitulla

voi kuumat tunnesarjat ilmi tulla.

Hän eli huomaamattaan uudestaan

koko elämänsä kirjavuudessaan.

Niin rauhallisten viivain rytmiin jäänyt

on ihmissielua ja elämää nyt.

II

1

Sama autio taivas vain

yli kalliomaisemain.

Et puuta, et pensasta nää.

Kuloruohoa kellertävää.

Ei elämän merkkiä näy.

Yks ainoa pilvi käy

yli taivaan purjehtien

kuin laiva valkoinen.

Sen varjo verkalleen

käy kunnaasta kunnaaseen.

Niin pilvi häipyä pois

kuin täältä sen kiire ois.

Ja sitte ei mitään taas

sun kolkkoon maisemaas.

2

Sinne missä kesä kuluu nopeasti.

Sinne, pajujen ja lepikoitten taa,

missä ruostehiset rannat aukeaa

alastonna aina mereen asti.

Sinne, sinne missä luodon hieta antaa

vaivoin pajupensahalle ravinnon.

Sinne missä yllä yksin pilvet on,

ympärillä meri vailla rantaa.

Sinne kuuntelemaan aallon kohinata,

katselemaan sinimustaa ulappaa.

Saatat uhkas, katkeruutes unohtaa

kuullen, katsoin merta aukeata.

Saatat kaiken unohtaa kuin unen pahan.

Tunnet levollisen voiman suonissas.

Tuntuu niinkuin oisi pieneen rintahas

meri laaja käynyt laulamahan.

3

Valkeanaan pelot kaikki ovat jo.

Lakkaamatta uutta lunta sataa.

Musta, puolijäykistynyt laine lyö

sihinällä rannan lumisohjuun.

Istuu lumisella vesikivellään

yksinäinen, kookas merimetso.

Kääntää päätään hitaasti ja huutelee.—

Ainut elonmerkki kuolleen seudun.

Merimetso, mistä elonvoimas saat

kesken monen tylyn talvipäivän?

Oman, oman rintas lämpö, eikö niin,

riittää sulle, ihmeellinen lintu!

4

Kimppu kukkia akkunalla.

Lunta ulkona kaikkialla,

lunta nuorta ja valkeaa.—

Valkea, luminen maa.

Punaiset kukkani akkunalla,

nurmi on kaikki jo hangen alla.

Rannasta rantaan aukeaa

valkea luminen maa.

5

Iltahämärässä vasta

latu järvenrantaan vie.

Aavan selän poikki kulkee

luotisuora viittatie.

Kurjat kuusennäreet, siinä

vakavina, vajjeten.

Niinkuin tietäisivät jotain,

jota minä tiedä en.

Kuusennäreet, kuinka monta

heitä siinä lieneekään,

oksat alas painuneina,

jokainen kuin yksinään.

Tuolla rannan musta viiva.

Tälläpuolla aava jää.

Yö ei ole vielä tullut.

Viel' on hetki hämärää.

6

Tuuli liehtoo lounahalta.

Pilvet taivaalla sinertää.

Uhkuvesi kosken alta

jälle leviää.

Pauhaa synkän uhkaavasti

rannalla kuusikko luminen.

Selvään kuuluu tänne asti

ryске oksien.

Lentää raskaan ilman puhki

joutsenet näkymättömät.

Kuule! Viereltäsi suhki

siivet ylpeät.

Rantaa pitkin vielä ajaa

laukaten hätäinen hevospies.

Ei oo yli uskaltajaa

raukassa, sen ties.

Uhkuvesi kosken alta

jäälle mustana leviää.

Tuuli liehtoo lounahalta.

Pilvet sinertää.

7

Kohoo jossain sinitaivahalla

kevään ensi kiuru, kuulen sen.

Kohoo yli kattoin mustan ryhmän,

yli rapakkoisten kivikatujen.

Lienee kyllä täällä maailmassa

kiuruselle laulut tehtynä,

useampi laulu kuin on kiuru

koskaan uinut taivaan sinimeressä.

Mutta tulkoon vielä lisää yksi

vaikka tuhat entisiä lie.

Pieni laulu, neljän säkeen mitta,

pienen palasen vain paperia vie.—

Sydän antoi käskyn kielelleni:

Lausu kiitos kiurun helinään.

—Sydän, niin se tietää ehkä jonkun

houkan vielä epäilevän kevättään.

8

Kuin lyöty, seisomahan jäin.

—Jo pihakoivut lehti!—

Näin äkkiäkö, yllättäin

taas uusi kevät ehti?

Jos jäänyt, kevät, oisit ees

sun päivääs eiliseesi.

En valmis oo sun suuruutes,

sun kylmään kirkkauteesi.

9

Sydän tyhjä niinkuin

huone köyhän miehen,

jolta velkojat on

kaiken vieneet tiehen.

Joku orpo riimi

siellä täällä helää

voimatonna kuolla,

voimatonna elää.

Lienee ollut jotain.

Lienee jotain mennyt.

Mitä lienee ollut,

muistaa jaksa en nyt.

10

Pois pakoon, pakohon kaupungista,

luo metsäin, seutuhun syrjäiseen.

Siel' on kuin unessa hyvä olla

taas mielen kivuista säikkyneen.

Enskerran kerjään ma tähdiltäni—

Pois kalkki katkera ottakaa.

Maan mato pienin mun olla suokaa

ja kaikki ollehet unohtaa.

Niin kivensiruhun kaivertaisin

sen laulun, joka nyt tehty on,

ja multaan kaivaisin syvään, syvään,

pois itseltänikin piilohon.

11

Sua kipu tervehdin.

Oh, tiesi vanhat hyvin

jo tuntevanikin näyt.

Taas nahkahani laihaan

kuin kotiasi käyt.

Sa puoliks tervetullut,

sun puoliks soisin pois.

Sua kirota en saata.

Se raskas rikos ois.

Sa lahja elämältä

liet muuan sinäkin

ja löisin antajaasi

jos sinut kiroisin.

Sain lahjaa monta muuta.

Ja kukkuraksi sun.

Sun antajasi eteen

ma kiittäin polvistun.

Jos katoat sa keltä,

ei enään mitään jää.

Niin kauvan kun on kipu,

on myöskin elämää.

Sua kipu tervehdin.

12

Sinikallio rannassa taivaan.

Sen latvalla nuori puu.

Kuin holvina pilvet raskahat

sen ylitse kaareutuu.

Niin pilvet peittävät seudun.

Sade rankkana käy yli maan.

Kuin harmaja verkko on laskeunut

sun majasi akkunaan.

Mut aamuna muuanna eikös:

sinikallio kangastuu.

Ja välkkyy päivän kullassa

sen latvalla nuori puu.

13

Ahon kivet, koko pitkän päivän

punaisina hehkuneet,

sinertyvät vähitellen.

Puitten varjot pitenee.

Kaksi turilasta yhä kiertää

koivunlatvaa korkeaa,

samaa iltalauluansa

yhtämittaa suristen.

Koko maailma nyt tuntuu uneen

sinisehen vaipuneen.

Taivahalle vähitellen

iltatähdet syttyvät.

14

Sade yöllä on soinut ylitse kaupungin.

Nyt usmassa hopeankuultavassa

kuuluu lähenevän vähitellen

rämisevä rattahitten ääni.

Talot alkavat näkyä utuisin ääriviivoin.

Ja maisema valkenee.

Pian auringon punainen pallo kuin irrallaan

ui usmassa, joka on syttynyt liekkiin.

Tulimereen hevonen ja mies

ilmestyvät niinkuin varjokuvat.

Niin äärettömän suurina. Suoraa tietä

ne astuvat aurinkoon.

15

Niin tyhjänä. Niin täyteläisnä sentään.

Puut kaikki paljaina. Ja linnut poissa.

Tie lokaa täysi. Järven laine raskas.

Mut punaisina paistaa pihlajat

ja oksat ovat hedelmistä raskaat.

Nyt riihet lämpiää ja riihisaunat.

Niin savu pullahtelee valkeana.

Ja hääää työssä miehet nokiset.

Käy sieraimihin kypsän viljan lemu.

On sato korjattu ja turvaan viety.

On touot tehty uutta kesää varten.

Työ tehty on. Ja ihmissydämissä

on jällellä vain hiljaisuus ja rauha.

16

Päivä painuu vitkaan

lännen puoleen.

Hetkeks vielä

puitten latvaan jääpi

omaa maailmatansa katsomaan.

Pitkän kotvan

lämmitteli taasen

multaa harmajata,

suurta metsää,

kylkeä kovan granitikallion.

Niinkuin kuului käsky

ylähältä,

niin on taasen

yhtä rakkahasti

roiston ja hurskaan peltoa vaalinut.

Pieni yrtti,

koppiainen maassa

ei oo unohdettu.

Kaikki saakoot

elää ja kiittää elämän antajaa.

ja tihusatehet.

Ja loppumattomat pilvet

kuin rievut kosteat

niin matalalla ja verkalleen

puunlatvasta toiseen kulkee.

Sadat märjät kynnökset välkkyy.

Ja oja on vettä täys.—

Ei ihmistä näy ei kuulu.

—Kaik' veräjät puretut on.

Vain aitojen aukot tyhjinä

kuin katkenneina katsoo.

Lato harmaja yksin valvoo

yhä keskellä niittyjen

kuin vartija ankarin, lempein

ja lahjomattomin.

Ja metsiköt hopeassa ui.

Ja sadepisararat soivat.

ROCOCO

Näin näyttämö—kukkiva nurmi.

Sen eessä on aita kaunis

puuveistoksin, kiemuroin.

Ja katsojat tälläpuolla

ois heinäväkeä, jotka

nyt on ruokalevolla noin.

Ja toiminta alkaa sillä

kun niittäjän pieni tyttö

luo aidan käy taapertaen

sekä huutaa: "Katsokaahan

kuin kaunis valkea lammas,

punaröyhelö kaulassa sen."

Niin, totta, jo aidan rakoon

pien' karitsa päänsä tunkee

ja katsoa keikistää.

"Kuin pehmeä sen on villa!"

"Lie silkkiä kaulanauha!"

Pien' karitsa lausuu: "bää".

Mut silloin perältä hyppii

kaks herraa, he pitsihin hienoon

ylt'yleensä puेतut on.

He sormissa hattua kantaa

kuin kukkaa. Ja niskassa heillä

voi huomata palmikon.

He tarttuvat hyppysillään

nyt karitsan kaulanauhaan

ja röyhyyn silkkiseen.

Kaks askelta kerrallansa

he käyvät ja nykivät sitten

taas kumpikin haaralleen.

Mut lopulta herroista toinen

kuin lyötynä vaikeneepi

ja, äkkiä, kiskaisten

helohelmisen hansikkaansa,

sen heittää ylpeästi

tuon toisen etehen.

Tietysti nyt tartutahan

florettiin, mi auringossa

ui kultana kimaltain.

Noin alkavat kultapuikot

tutun, hilpeän karkelonsa,

noin kilisten vastakkain.

Se leikki ei vaarallista

ole ensinkään, mut onhan

se välttämätöntä nyt.

Suu supussa liikehtivät

jalot herrat, ja ranteet pyörii.

(Käret säiläin on tylpistetyt.)

Pian kuitenkin tarttuvat taasen

he karitsan silkkinauhaan.

Taas sovussa taluttavat.

—Kas kolme daamia somaa

on esihin purjehtinut

kuin joutsenet valkeat.

Kavaljeerit he kumartavat

ja painavat sydäntänsä

ja käyvät niin hempehiks.

Ah daamit päätänsä nyökkää

ja kätösensä pienet

nyt antavat suudeltaviks.

Oi onnellinen seura,

näin luonnonhelmassa kauvan

se paimenta leikkinyt ois.

Ja kreivinlinnan, mi tuolla

yli kerityn puistikon hohtaa,

he, ah, unohtaisivat pois...

Mut äkin yks daameista huutaa

ja kaatuu sen kaunehimman

kavaljeerin sylihin.

Kas, karitsa hädissänsä

teki jotakin somaa, ja sillä

etikettiä rikkoikin.

Ah, ah, mikä kauhea hetki!

Myös toinen daami jo tuolla,

on nurmella seljällään.

Mut se kolmas, se lihavin, hitain

kavaljeeritta jäi. Ja hänpä

ei pyörtynyt ensinkään.

Tosin pahoinvoinnin tunteen

sai hänkin, mut kyynelsilmin

hänen nähtävä on vision:

kavaljeerit onnelliset

jo virvoituspuuhissa liehuu,

ja tuoksuu Eau de Colon.

Se yksin jäänyt daami

monologin pienen lausuu.

Hän huokaa: "J'ai mal au coeur!

Mon Dieu, Jean missä nyt viipyy?

Hän karitsan hakuhun läksi.

Mon Dieu, mon Dieu quel malheur!

Ois hän nyt lähellä tässä,

niin tottapa daamia kolme

myös pyörtyä taitaisi.

Kavaljeerit hempein kuiskein

pois pitkään heinikkohon

ah meidät kantaisi.

He virvoittaisivat meitä

kuin taitaa miehiset miehet

ja niinkuin me kaivattais.

Oi ihana pyörtymishetki,

sun verhojes turvissa paljon

etikettiä rikkoa sais.

Te katsojat, silloin tällöin

sukan, seljän saisitte nähdä

yli nurmikon kukkaisen.

Ja tyydytettynä kaikki

me lopuksi lausuisimme:

esirippu nyt etehen!"

SYYSKUVA

Hehkuu värikylläisinä puistot.

Lämmin tuoksurikas iltatuuli

huokuu pitkin puistokadun vartta

täyttäin kepeästi keuhkot,

tuoksullansa melkein huumaten.

Istun penkillä ja katson kuinka

häärää pienet pojantenavat

puitten kimpussa, kuin ammatikseen

pettäin polisia pyylevätä.

Nytkin suuren tuomen latvassa!

Entä eikös tuossa pihlajassa

vilku marjaterttuin välitse

kintut ruskeat ja pörrötukat.

Missä liekin koko polisi.

Lemunaatin juontiin lienee mennyt

taikka jospa aivan kotiansa

kuivaa paitaa ylle vaihtamaan.

Eipäs ole häirimässä näitä

iloisia jätkämiehiä,

hulikaaneja ja kuulingeita,

jotka käsikaulaa astelee

pitkin puistotietä julkista,

laulaa jollotellen harvakseltaan.

Kauvas näkyy naamat punaset.

Mutta kauniin naaman keskellä

kiiltää pikimusta suu.

—Niinkuin neekereitä, joille Luoja

oisi erehtynyt naaman värin

huuliin tuhrimaan ja huulten naamaan.

Mutta oikeastaan nämä ovat

noita Suomen jätkämiehiä,

joitten veressä on kutsumus

palvelukseen pyhään Bakkuksen.

Ja nyt, totellakseen veren ääntä,

ovat juhlimaan he ryhtyneet

ainoalla nektarilla, minkä

pahansuopa porvaryhteiskunta

heille jätti, kenkämusteella.

Siitä väri huuliin, peukaloihin.

Mutta nyt he unohtaneet on

kaiken kaunansa ja kapinansa

porvareita, riistäjiä kohtaan.

Anteeks antoivat he typerille

raittiusmiehille ja -naisille.

Jumalia palvelee he nyt.

Niinpä istuu jätkät ruohikkoon,

puutarhurin kukkapenkkiin aivan.

Kuuluu kotva porinata, jonka

katkasepi silloin tällöin joku

laulunpätkä, riemunhikasu

taikka läiskäys kun vahva käsi

iskee kaveria olalle.

Vähitellen väsähtävät rentut,

keikahtavat kukin pitkäkseen

keskeen annansilmäin, iristen,

pelargonioitten heleäin,

varjoon suuren marjapihlajan,

jonka terttuin välitse ma nään

monta pörröpäätä kurkistavan

alas autuvihin nukkujiin.

Yksi istumaan on jäänyt vain.

Muistamatta tovereitansa,

huomaamatta mitään ympärillään

tuijottaa hän kengänrippeisiinsä

raskain humalaisen katsein.

Hänellä on silminnähtävästi

taipumusta filosofiaan,

elonkysymysten pohtimiseen.

Ja hän itseksensä mutisee.

Ympärillä kuuluu kuorsausta.

Pojat pihlajata puistelee

jotta marjat satehena käyvät

päälle onnellisten hulikaanein.

Filosofi yksinänsä vain

mutisee. Ja nyökähtelee pää.

Sitte pyyhkäsee hän pitkän tukan

silmiltänsä pois ja taivaalle

jääpi sumein silmin katsomaan.

Sumein aukirevähtänein silmin,

jotka eivät mitään silti näe.—

Enempää me nähneemmekö kukaan?

SISÄJÄRVEN HÖYRYLAIVA

Pieni sisäjärven höyrylaiva

käydä nytkyttelee hiljallensa.

Selän reunaan tulee silloin tällöin,

mutta niinkuin säikähtänyt oisi

omaa suuremmoista rohkeuttaan,

painuu saarten suojiin uuestansa.

Pyrkii pitkiin lahdensopukoihin

kiertäin varovasti niemenkärjet.

Niin se käypi hiljallensa yhä

purren kulku, niinkuin monta vuotta

on jo käynyt. Yhtä ainoata

reittiänsä kiertäin joka päivä.

Aina samat rannat nähden, samat

pienet laineet lipatellen kylkiin.

Laiska kuohu keulan eessä, laulain

vanhat laulut yhä toistamiseen.

Samat maitopänikät ne yhä

aamupuolla yksi kerrallansa

laitureilta poimitaan ja illoin

tyhjenneinä paikallensa tuodaan,

tänä vuonna useampi kuhmu

kyljissänsä vain kuin viime vuonna.

Samat matkustajatkin, vain vuotten

mukaan kasvot ryppyisemmiks tullen.

Ämmät tuossa käykkäleukojansa

loukuttavat. Taas on heillä murhe

apupapin vaimosta. Tää onhan

aivan liiaks' kiinni maailmassa.

Eikä näytä edes ymmärtävän

hävetäkkään tämä papin vaimo.

Annastiinakin tuon oli kuullut

lemmenlaulujansa lurittavan.

Harvakseltaan miesten äänet kuuluu:

"...Jokos kuohitutit orivarsas?...

johan tuota ... talonpojan töihin

heilumulkku sovi ... syöpi paljon ...

temuaa ... ei pysy pojan käissä ...

tekee tuhot ... ei se sovi orit

vetohevoseksi ... ruuna siivo ...

tyytyväinen ... niin on ruuna ... niin on..."

Niin käy puhe. Kone jytkyttääpi

yhä samaan verkkaisehen tahtiin.

Poiketaanpa joskus laitureihin.

Joku tulee, useampi menee.

Laiva tyhjeneepi vähitellen.

Matkamiehen, kaupungeista tulleen

nyökähtelee pää. Ja istualleen

siihen nukahtaa hän tyhjään laivaan.

KESÄINEN MIELIALA

Pois täältä. Täällä liikkuvat

jo inhat kesävierahat,

nuo, jotka kosketuksellaan

saa koko seudun saastumaan.

Tään kiroan puolherrasnäyn.

Pois jalkapatikassa käyn,

pois salotorppiin viimeisiin.

Käyn koirain luota ihmisiin.

Ja mustimman kun mökin nään,

ma siihen totisesti jään.

Käyn kalaa. Heinää poikki lyön.

Ja torakoineen leivän syön.

Ma ukkoin kera juttuan.

Ma syljen päälle lattian.

Ja käverästä piipustain

veän vennäänlehtein sauhut vain.

Mut emäntä kun iltasin

taas kertoo äänin kimein

kuin leviääpi riettaus

ja kuin on Herran rangaistus,

niin silloin kera tyttären

käyn suojaan neitsytaittasen.

Ah kauniin hetken rakastaa

saan torpan piikaa pulleaa.

IV

1

Kultainen, kultainen tähti

sinisen pilven päällä.

Ah, sinä katsot meihin

Murheen Laaksossa täällä.

Ah, olet nähnyt kaiken

ihmislapsien luvun

hamasta kun isä Adam

alotti apinan suvun.

Ah, olet nähnyt monen

sydämen aivoitukset.

Ah, olet kuullut monen

kielen jaaritukset.

Herrasta luomakunnan

paljo on muistissa sulla.

—Paljo kaunista mahtaa

vielä lisäksi tulla.

Mitähän täytyneekään

vielä sun nähdä ja kuulla

ennenkuin enkeli saapuu

tuomiopasuna suulla?

Ah, sinä kultainen tähti

sinisen pilven päällä,

suuresti sinua säälii

Homo-hitunen täällä.

Ah, minkä aikanas tehnyt

lienet sa rikkomuksen

kun noin saanut olet

raskahan rangaistuksen?

Ennenpä Juudaksen paikan

ottaisin Helvetissä

kuin sinun kultatuolis

pilvissä sinisissä.

2

Puu uljain kankahalla

se kaatuu maahan. Lahoaa.

Syö kissa pääskyn. Kaikki

on siihen hetkeen loppuvaa.

Se heidän kohtalonsa.

On toisin määrä sun ja mun.

Jos ihminen nyt kuolee,

ei kuole silti loppuhun!

Oi ihme luonnon suurin.—

Vain tomumajan jättää hän.

Ja jossain kaukomailla

saa loputtoman elämän.

Sen uskon.—Mikäs auttaa

kun Raamattukin sanoo niin.

Mut tyytyisinpä silti

ma päiviin kotvaa lyhempiin.

Ma haluaisin elää

elämän rikkaan, oikean

ja pitää palkkanani

myös loppukuolon oikean.

Vain tyhjä reikä ilmaan

jäis muistokseni miekkaisen.

Ja senkin vähitellen

löis ajan aallot umpehen.

Ma haluaisin kerta

pois kadotaksein nukahtaa.

Oi miksi en porsas, pässi

tai kurja hiiri olla saa!

3

Niin katson lauluuni entiseen

kuin puolioutohon ihmiseen.

Kuin jossain luulisin nähneheni

nuo kasvot ja äänen kuulleheni.

Mut milloin ja missä?—En muistakkaan.

Jään nolona tuotakin tuumimaan

mitä varten laittelen laulunpäitä,

parin vuoden päästä kun tunne en näitä.

Lie sydän sykkinyt ennenkin.—

Kun tuhrasin tuonkin paperin,

sain paljon vertani lämmintä käyttöä.

Ja paperiksi se jääneen näyttää.

Mut eipähän auta. On pakko niin.

Olen kahlittu kynään ja paperiin.

Oi taivas, kurjuutta kaikellaista

sinä Aatamin lapsi aikanas maista.

4

Hei terve mieheen Don Quixote.

Nyt käsi kätehen.

Ja sitte kulkuhun, tappiot

ja voitot jakaen.

Sun veljiis, töittäni tähden, ma

kai lukeutua voin.—

Monet kerrat tiukkana taistella

kerä tuulimyllyn koin.

Ja kirjoista jos alun sai

sun miekkasi heilutus

niin kirjallistapa laatua kai

myös mun oli turnaus.

Minut, surullisen hahmon mies,

lyö ritarikuntahas.

Mihin vienee viiripäinen ties,

minä marssin matkassas.

Eron pienen meissä jos huomaiskin,

se ei kuulu asiaan—

kas kertapa viisaan, tuhmankin

syö mato kirkkomaan.

Yks vain on määränä: taivaltaa

kuin miesi kunnian,

hyvän, oikean puolesta uskaltaa

vaik' selkäsaunahan.

Siis terve, veljeni Don Quixote,

nyt käsi kätehen.

Hei riemukulkuhun, tappiot

ja voitot jakaen.

Minä kynälläin! Sinä miekallas!

Hepo allamme molempain:

Sinä lasketat Rocinantellas,

minä runoratsullain.

5

Bakkus, istu pöytähämme,

viivy hetki vierellämme.

Oishan meillä kutsumus

ottaa oiva heilaus.

Bakkus, tartu niskaan meitä,

pienen pilven päälle heitä!

Siellä maaten mahallaan

katsoisimme maailmaan.

Puoliks hymyisimme tälle

muurahaiselämälle,

puoliks kaipaisimmekin

pallollemme takaisin.

Mut jos oikein onnestaisi

ehkä sihtihinsä saisi

personan sen pikkuisen

Minä Itse nimisen.

Siellä pilven paltehella

saisi hetken naureskella

armahalle itselleen

tärkehine puuhineen.

Useasti touhutessa

hengessä ja totuudessa

ollaan aika narreja

vaikkei itse arvata.

Niinpä hetken hymyämme.

Bakkus, istu pöytähämme,

niskatukkaan tarttuen

heitä päälle pilvien.

6

Aamu kultaa oksat viinapuun.

Veljet, saamme lukkoon panna suun.

Sammuu taivaan lamput tuhannet.

Pohjaan pikarimme viimeiset.

Herää tuuli. Usvat hajoaa.

Kastehesta kimmeltääpi maa.

Kaunis valhe yömmе ollut on.

Aamun tultua se kuolkohon.

Rakkaat veljet, viinapuusta pois.

Ollaan kuin ei tunnettukkaan ois

koskaan toisiamme päällä maan.

Kättä lyyen, veljet, erotaan.

7

On ikävätä kun sukulaiset

pois toisistansa noin vierautuu.

Ei villihanhi se enään tiedä

jos kesy ankkamme vilustuu.

Se villihanhi se siivin lentää,

se meren äärillä asustaa.

On meille outo sen elonjuoksu.

Ja siitä hyötyä emme saa.

Mut kotihanhi, se kunnan lintu,

sian kanssa jakaapi purtilon.

Se lihotetaan. Se pataan pannaan.

Oi hanhenmaksalla maku on!

8

Pois, pois rikkaruohot

puutarhasta tästä

kaunoisilta kukiltamme

voimaa imemästä.

Karun seudun kulttuurille

vaivoin raivasimme,

tunteelliset korukasvit

siihen istutimme.

Suomenmaa on aina ollut

arka kunniastaan.

Kulttuurukukkaa varjelemme

luontoakin vastaan.

9

Näätkös, sikaa ajetaan.

Possu karkas pahnoiltaan,

juoksee kohti metsänrantaa,

lyödä itseänsä antaa.

Kylläpä ne lyövätkin.—

Possu, possu, takaisin

älä kiusallakaan käänny,

ennen vaikka tielle näänny.

Ensikerran eläissäs

vapaus on edessäs.

Totta tuosta silloin jaksaa

jonkun seipääniskun maksaa.

10

Ah mikähän lienee mullakin

tään eloni tarkoitus viimeisin?

Ma kuvitellut oon kirjaimeksi

vain itseni, pieneksi, vähäiseksi.

Olen pieni kirjasin tiedoton,

jolla Kohtalo kirjansa latova on.

Mut mihinkä sanaan saan kunnian tulla,

ei tietoa, aavistust' ole mulla.

Kova taivas yllä ja yksinään

saan käydä elämän vilinään.

Saan hetkisen hyppiä kartanolla.

Saan polkea muita, saan poljettu olla.

Jos osaton olen, niin itkeä saan.

Ei kielletä, mutta ei autetakkaan.

Jos nälkäinen olen, saan syödä rapaa.

Jos väkisin otan, saa piestä ken tapaa.

Kuin näyttelijä, mi näyttelee,

mi hetken itkee ja hymyilee.

Kun loppuu näytös, jo verhot harmaat

ijäks peittää tuskat ja laulut armaat.

Miks liikun, puhun ja uurastan?

Sitä tiedä en. Vain aavistan,

olen kirjain sanassa tärkeässä,

ties kuinka ankara valttiässä.

Mikä tyydytys suuri kun aattelee!

Oi taivas, mun mieltäni hivelee.

Taas tunnen minäkin eläväni.

Piru päättään nostaa mun sisässäni.

En rukoillut ennen. Mut nyt sen teen.

Minä lankean maahan polvilleen.

Minä, kirjain, rukoilen latojalta:

mun pyyntöni täytä, sun onhan valta!

Paha painovirhe minusta tee,

joka sotkee ja haittaa ja häiritsee.

Ken kirjaasi sitten lukea saisi,

hän päätänsä puistais ja kiroaisi.

11

Kun saisin Aladin-lampun

niin tottapa tietäisin

mikä toivomus silloin mulle

ois sydäntä läheisin.

Heit' auttaa tahtoisin, jotka

vain varjossa elää saa

ja jotka nyt kurjuuttansa

ah, ääneen valittaa.

Siks tahtoisin itse olla

se suuri ja mahtava mies,

jonka loistosta, rikkaudesta,

joka lapsikin mainita ties.

Minä tahtoisin että ne riippuis

mun liepeissä ihmiset.

Minä tahtoisin olla se miesi,

jolta kerjää tuhannet.

Mun porttini avattaisi.

Ja ma istuisin tuolillain.

Ja mun saliini suureen tuotais

nyt lauma valittajain.

Ja ma kuuntelisin kun he kaikki

kuin kuorossa uikuttais.

Myös lomassa yksitellen

he tuskansa ulvoa sais.

Ja ma hymyten nyökkäisin heille:

"Hyvä on, teitä autetaan".

Ja he saisivat laulaa mulle

ylenpalttista kiitostaan.

Sata renkiä heidät sitten

pois yksitellen veis,

jotta jokainen sais edes kerran

mitä kukin he tarvitseis.

Niin nälkäiset pöytään vietäis.

Kipot myrkkyä kukkurat!

Ja viluiset ruoskaa saisi!

Ulos yöhön sairahat!

Mut sen, joka viimeiseksi

mun ruhtinassaliini jäis,

mun nähteni kieli kurja

sen suusta revästäis.

12

Taas ihanteet on tuotu esihin

ja määritellään oikeaa ja väärää.

Tuo suurta on, tuo pientä taasenkin.—

Oi ihmismieli, kaikkea se häärää.

Ne puhuvat, puun runko ylöspäin

noin kasvaa ilmamerten vapautehen

ja juurten janoissansa etsiväin

on matka salatuimpaan syvyytehen.

Mut mitä helvettiä sinuhun

tuo kuuluu vaikka toisinkin ois laita,

jos juuret ryntäis taivaan kimppuhun

ja ruoskis enkeleitä autuaita

ja runko, oksat maahan tunkien

ne vaikka niinkuin juna joutuisasti

ja puhki kallioitten, kivien

sais alimmaiseen helvettiin asti.

Ei kuulu sinuun vaikka vaunuihis

mies pantais valjaisiin ja hepo ohjiin

tai veljes jos pää maassa hyppelis

ja kirkas päivä paistais jalkapohjiin.

Syö mahas täyteen kun sen kerta saat.

Tai niinkuin eläin tuskissasi paru.—

Niin joskus kun on kesäisinä maat

sa nouse puuhun, taskussasi naru.

Sa katso, korkeus ja mataluus

jo taivaanrannass' toisiansa tapaa:

on vaakasuora viiva avaruus

ja taivaan tähdet koskettavat rapaa.—

On yhtä sulle lintu pikkunen

sa missä livertelet laulujasi.

On yhtä sulle suuri ihminen

sa minne ripustelet nuoriasi.

V

VANHA KALLIO

(NUORELLE SUOMELLE.)

Yksinäinen kumpu soisen maan,

muistanetko merta milloinkaan?

Muistanetko kaukaa vuosituhansista

merta suolaista ja voimallista?

Vanha kallio, sa vapiset!

Muistat, muistat päiväs entiset:

Merikotkan siivet kaartui ylitsesi.

Latvahasi meriloue pesi.—

Niinpä silloin. Toisin, toisin nyt.

Meri luotasi on väistynyt

vuosi vuodelta, kuin pakoon. Ainaiseksi

jää vesjättö lehmäin laitumeksi.

Huipultas kun katson etelään,

enään soukan sininauhan nään.

Varislaumat rintehilläs isännöivät,

joita ennen hyökyaallot löivät.

Vanha kallio, voi häpeääs!

Vedä sammalpeitto yli pääs.—

Lyö ei koskaan enään kuohu ylitsesi.

Eikä latvaas meriloue pesi.

FARISEUS

(NUORELLE SUOMELLE.)

Lyö rintoihis fariseus!

—jos myöntänee sen laki.

Taas päivän pesut suoritit

ja rukoukses rummutit.

Liet jaellut almujaki.

Voit kerskata, oot elänyt

lain kirjaimien mukaan.

Ja siitä ethän epäile,

oot otollinen Herralle

jos ylimalkaan kukaan.

Sa koskaan kylvä mitään et,

et koskaan mitään niitä.

Et tunne miltä maistuukaan

se, jota synniks mainitaan.

Ja kiität Herraa siitä.

Niin tyynnä hurskaudessa

sun mataa elämäsi.

Jos milloin kättäs oikeaa

sa käytät, vapahasti saa

sen tietää vasen käsi!

Kuin kulku kuun tai auringon

niin varma on sun retkes.

Ei koskaan epäröintiä.

Fariseus!—jo määränä

kun löi sun synnyinhetkes.

[1]

Nyt lihassasi kylmässä

ei intohimot soita.

Saat elää rauhaa matalaa.

Ei murhe, riemu kolkuttaa

sun sydäntäsi koita.

Sun sydäntäs!—No kieleni,

jo valehia puhut.—

Sun sydämesi paikalla

on lakikirja painava.

Niin haastelevat huhut.

Ja homeessa jos kirja on,

niin ethän liene sinä!

Sun kätesi, sun kasvosi

jo kaukaa silmä äkkäsi

niin ihmeen kiiltävinä.

Sa puleerattu pykälä,

sa loistat yli maasi,

Ja aikakirjat ankarat

ne kerta vielä kertovat

sun suurta kunniaasi.—

Lyö rintoihisi Israel!

voit huutaa malliin tähän:

—Me oomme mailman valkeus!

—On meillä suur fariseus!

—Jos muuta liekkiin vähän.

[

1

] Niitä henkilöitä varten, jotka ovat jo kerinneet varustaa tämän

Paikan kysymys- ja huutomerkeillä (?!), otettakoon lisäksi asian

valaisemiseksi pieni selitys:

Tie usein valmiiks laitetaan meilt kysymättä mieltä. Siks synnyttäjän

luona soi jo sukulaisten ah! ja voi!—no kumpi tulee sieltä?

RAITTIUSLAULU

Oi pystyyn lippu puhtaansininen,

symboli nuorten kevättoiveitten

ja aatteen korkean kuin sini taivaan.

Nyt vapahdus lyö maailmoitten vaivaan.

Oi muistakaa, kuin lippuvaate tää,

niin juopon nenä saattaa sinertää,

niin kertoin julki rasvasydäimestä

ja ijäks hukatusta terveydestä.

Oi muistakaa, tään lipun lailla myös

sun sinertävät raittiit järvivyös

oi Suomenmaa, maa äitein, isiemme,

maa, jonka pintaa mekin käyskelemme.

Oi pystyyn lippu puhtaansininen,

symboli Suomen tuhatjärvisen.

On isänmaamme vettä tulvillansa.

Oi juokaa vettä Suomen nuori kansa.

HELKAVIRSI

Leimahti sininen sähkö

Turjan tunturin laella

Lapin yössä synkeässä.

Lapin lapset tuon näkivät.

Kävivät imehtimähän.

Pelko mielihin mateli.

—Kusta liekki Lapin yössä

Turjan tunturin laella?—

Kysyi nuoret, kysyi vanhat,

kummaa ei kukana tiennyt.

Kävit tuosta tietäjihin,

outojen osoajihin.

—Kusta liekki Lapin yössä

tuiman tunturin laella?—

Eipä tietty tietäjissä,

arvattu osoajissa.

Yksi luuli lemmon töiksi,

toinen taikavalkeiksi,

kolmas partaansa puhisi,

neljäs ei mitänä tiennyt.

Yks oli kuulu kuulematta,

tietoniekka tietämättä

Lapin suuren suon takana,

meren mahtavan tykönä,

mustapärskyn pärmehillä,

niemessä nimettömässä,

portahassa puuttomassa,

mainittu isomahiksi

kaikkitioksi Revoksi.

Kävit tuota kuulemahan.

Ajoit päivän, ajoit toisen,

viikoin vierit viisin, kuusin.

Ajoit suuren suon nenitse,

virran valkean ylitse,

kosken kuen kuulumitse.

Porot juoksi, sorkat paukkui,

tierat lenteli tuliset.

Hiiet nostatti näkyjä,

pahat pahoja kuvia.

Korpit koikkuivat perässä,

eellä lenti lemmottaret,

suolta kuului suuri huuto,

metsästä paha meteli.—

Tulit he ukon tuvalle

valkehina ja vapisten.

Haastoit ankaran asian,

lausuit ouon lausehensa.

Kysyit oppia ukolta.

Nousi ukko uunin päältä,

ikäloppu lautehilta,

jorahutti jouhistansa,

pamahutti parrastansa:

"Tuon isoni ennen tiesi,

vaarivainaja opetti,

asui ennen suku suuri,

suku suuri ja sotaisa

Pohjan raukoilla rajoilla,

laulut lauloi, tiot tiesi.

Kukki silloin kuuset meillä,

omena kypsyä osasi.

Louhi Pohjolan emäntä,

Pohjan ylpeä emäntä,

loipa kuun, taotti päivän

Ilmarisella sepolla.

Päivän telki kalliohon,

kuun on kahlitsi kivehen

Pohjan yöhön paistajaksi

viljapellon vaalijaksi.—

Nousi tuosta sota suuri.—

Katalat Kalevan miehet

päivän vohki, kuun varasti

itsellensä vain iloksi,

peltojensa paistajaksi.

Eipä saaneet särkymättä

kultatauluja kivistä.

Jälkeen jäi moni murunen

kovan kallion sisähän.

Tuost' on merkit kuun kylässä,

aukot mustat auringossa.

Tämän tiesin. Nytpä tiän

tämän tietoni lisäksi,

Turjan on ollut tunturissa

emon auringon asunto

ennenkuin Kalevan miehet

päiväkultamme varasti.

Siellä tunturin sisässä

päivän kullat, kuun hopiat

monet on jälellä vielä.

Siitpä sininen sähkö

tuiman tunturin laella."

Lausuit kurjat lappalaiset:

"Oi on ukko, kaunis ukko,

Repo, tietäjä tosien,

tule meille tuntijaksi,

pääy päivän päästäjäksi.

Pieni päivyen murunen,

kuun on välkettä vähäsen

laula Lapin taivahalle.

Tyhjään tyytyy kivi keolla,

laihempahan lappalainen."

Tuopa tietäjä tosien,

Repo tietäjä tosien,

valjasteli varsojansa.

Itse pulkkahan rupesi,

asetaikse ahkiohon,

ajoi päivässä yhessä

Turjan tunturin laelle.

Raksahutti rumpuansa

poronkoivella kovalla,

kalahutti kalliohon

miekalla tuliterällä.

Loihe tuosta laulamahan,

sanaköyttä suoltamahan.

Lauloi hetken, maa järähti,

lauloi toisen, vuori vonkui,

kalliot kaheksi lenti,

tähet keikkui taivahalla.

Tuli tuiski kalliosta,

sähkö vuoresta sihisi

talviselle taivoselle

Lapin yöhön loistajaksi

päivättömän paistajaksi,

iloksi ihalan illan

kansan kurjan kaitsijaksi.

Lapinmaassa mainittihin

tulia Revon tuliksi.

LASTU

Tuuli kävi selältäpäin ja rannan koivut huojuivat kovasti.

Oli niitten joukossa muuan, jonka latvus kohosi puolta ylemmäs

toisia. Aina kun uusi tuulenpuuska lennähti sähisten

avoimelta seljältä, näytti se ikäänkuin tarttuvan kiinni puun

laajaan lehvistöön. Ja kun tuuli, jolla oli kiire, koetti hädissään

tempautua irti tästä odottamattomasta esteestä, huojuivat

oksat kovasti ja koko runko notkahteli.

Tuuli ulvoi ja koivu natisi. Lehvistössä kävi kova kohina.

Mutta koivu piti puolensa.

Silloin tällöin irtautui kuitenkin joku yksinäinen kellastunut

lehti. Ja tämän onnettoman valitsi kiukustunut tuuli nyt

uhrikseen. Se heitti sen korkealle ilmaan ja paiskeli sitä lennossa

voimakkailla käpälillään ikäänkuin kissa haavoitettua

avutonta hiirenpaikasta.

Sinne katosi lehti, minne lie mennyt, metsikön taakse, kunnes

tuuli, tyydyttyään petomaisen kostonhimonsa, heitti

sen johonkin lätäkköön ja istahti itsekin, väsyneenä ja kyllästyneenä,

jonkun talon tuuliviirin nenään tai kääkkyräpetäjän

punaselle oksalle.

*** END OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK NIMETTÖMIÄ LAULUJA ***

Updated editions will replace the previous one—the old editions will be renamed.

Creating the works from print editions not protected by U.S. copyright law means that no one owns a United States copyright in these works, so the Foundation (and you!) can copy and distribute it in the United States without

permission and without paying copyright royalties. Special rules, set forth in the General Terms of Use part of this license, apply to copying and distributing Project Gutenberg™ electronic works to protect the PROJECT GUTENBERG™ concept and trademark. Project Gutenberg is a registered trademark, and may not be used if you charge for an eBook, except by following the terms of the trademark license, including paying royalties for use of the Project Gutenberg trademark. If you do not charge anything for copies of this eBook, complying with the trademark license is very easy. You may use this eBook for nearly any purpose such as creation of derivative works, reports, performances and research. Project Gutenberg eBooks may be modified and printed and given away—you may do practically ANYTHING in the United States with eBooks not protected by U.S. copyright law. Redistribution is subject to the trademark license, especially commercial redistribution.

START: FULL LICENSE
THE FULL PROJECT GUTENBERG LICENSE
PLEASE READ THIS BEFORE YOU DISTRIBUTE OR USE THIS WORK

To protect the Project Gutenberg™ mission of promoting the free distribution of electronic works, by using or distributing this work (or any other work associated in any way with the phrase “Project Gutenberg”), you agree to comply with all the terms of the Full Project Gutenberg™ License available with this file or online at www.gutenberg.org/license.

Section 1. General Terms of Use and Redistributing Project Gutenberg™ electronic works

1.A. By reading or using any part of this Project Gutenberg™ electronic work, you indicate that you have read, understand, agree to and accept all the terms of this license and intellectual property (trademark/copyright) agreement. If you do not agree to abide by all the terms of this agreement, you must cease using and return or destroy all copies of Project Gutenberg™ electronic works in your possession. If you paid a fee for obtaining a copy of or access to a Project Gutenberg™ electronic work and you do not agree to be bound by the terms of this agreement, you may obtain a refund from the person or entity to whom you paid the fee as set forth in paragraph 1.E.8.

1.B. “Project Gutenberg” is a registered trademark. It may only be used on or associated in any way with an electronic work by people who agree to be bound by the terms of this agreement. There are a few things that you can do with most Project Gutenberg™ electronic works even without complying with the full terms of this agreement. See paragraph 1.C below. There are a lot of things you can do with Project Gutenberg™ electronic works if you follow the terms of this agreement and help preserve free future access to Project Gutenberg™ electronic works. See paragraph 1.E below.

1.C. The Project Gutenberg Literary Archive Foundation (“the Foundation” or PGLAF), owns a compilation copyright in the collection of Project Gutenberg™ electronic works. Nearly all the individual works in the collection are in the public domain in the United States. If an individual work is unprotected by copyright law in the United States and you are located in the United States, we do not claim a right to prevent you from copying, distributing, performing, displaying or creating derivative works based on the work as long as all references to Project Gutenberg are removed. Of course, we hope that you will support the Project Gutenberg™ mission of promoting free access to electronic works by freely sharing Project Gutenberg™ works in compliance with the terms of this agreement for keeping the Project Gutenberg™ name associated with the work. You can easily comply with the terms of this agreement by keeping this work in the same format with its attached full Project Gutenberg™ License when you share it without charge with others.

1.D. The copyright laws of the place where you are located also govern what you can do with this work. Copyright laws in most countries are in a constant state of change. If you are outside the United States, check the laws of your country in addition to the terms of this agreement before downloading, copying, displaying, performing, distributing or creating derivative works based on this work or any other Project Gutenberg™ work. The Foundation makes no representations concerning the copyright status of any work in any country other than the United States.

1.E. Unless you have removed all references to Project Gutenberg:

1.E.1. The following sentence, with active links to, or other immediate access to, the full Project Gutenberg™ License must appear prominently whenever any copy of a Project Gutenberg™ work (any work on which the phrase “Project Gutenberg” appears, or with which the phrase “Project Gutenberg” is associated) is accessed, displayed, performed, viewed, copied or distributed:

This eBook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this eBook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you will have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

1.E.2. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is derived from texts not protected by U.S. copyright law (does not contain a notice indicating that it is posted with permission of the copyright holder), the work can be copied and distributed to anyone in the United States without paying any fees or charges. If you are redistributing or providing access to a work with the phrase “Project Gutenberg” associated with or appearing on the work, you must comply either with the requirements of paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 or obtain permission for the use of the work and the Project Gutenberg™ trademark as set forth in paragraphs 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.3. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is posted with the permission of the copyright holder, your use and distribution must comply with both paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 and any additional terms imposed by the copyright holder. Additional terms will be linked to the Project Gutenberg™ License for all works posted with

the permission of the copyright holder found at the beginning of this work.

1.E.4. Do not unlink or detach or remove the full Project Gutenberg™ License terms from this work, or any files containing a part of this work or any other work associated with Project Gutenberg™.

1.E.5. Do not copy, display, perform, distribute or redistribute this electronic work, or any part of this electronic work, without prominently displaying the sentence set forth in paragraph 1.E.1 with active links or immediate access to the full terms of the Project Gutenberg™ License.

1.E.6. You may convert to and distribute this work in any binary, compressed, marked up, nonproprietary or proprietary form, including any word processing or hypertext form. However, if you provide access to or distribute copies of a Project Gutenberg™ work in a format other than "Plain Vanilla ASCII" or other format used in the official version posted on the official Project Gutenberg™ website (www.gutenberg.org), you must, at no additional cost, fee or expense to the user, provide a copy, a means of exporting a copy, or a means of obtaining a copy upon request, of the work in its original "Plain Vanilla ASCII" or other form. Any alternate format must include the full Project Gutenberg™ License as specified in paragraph 1.E.1.

1.E.7. Do not charge a fee for access to, viewing, displaying, performing, copying or distributing any Project Gutenberg™ works unless you comply with paragraph 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.8. You may charge a reasonable fee for copies of or providing access to or distributing Project Gutenberg™ electronic works provided that:

- You pay a royalty fee of 20% of the gross profits you derive from the use of Project Gutenberg™ works calculated using the method you already use to calculate your applicable taxes. The fee is owed to the owner of the Project Gutenberg™ trademark, but he has agreed to donate royalties under this paragraph to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation. Royalty payments must be paid within 60 days following each date on which you prepare (or are legally required to prepare) your periodic tax returns. Royalty payments should be clearly marked as such and sent to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation at the address specified in Section 4, "Information about donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation."
- You provide a full refund of any money paid by a user who notifies you in writing (or by e-mail) within 30 days of receipt that s/he does not agree to the terms of the full Project Gutenberg™ License. You must require such a user to return or destroy all copies of the works possessed in a physical medium and discontinue all use of and all access to other copies of Project Gutenberg™ works.
- You provide, in accordance with paragraph 1.F.3, a full refund of any money paid for a work or a replacement copy, if a defect in the electronic work is discovered and reported to you within 90 days of receipt of the work.
- You comply with all other terms of this agreement for free distribution of Project Gutenberg™ works.

1.E.9. If you wish to charge a fee or distribute a Project Gutenberg™ electronic work or group of works on different terms than are set forth in this agreement, you must obtain permission in writing from the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the manager of the Project Gutenberg™ trademark. Contact the Foundation as set forth in Section 3 below.

1.F.

1.F.1. Project Gutenberg volunteers and employees expend considerable effort to identify, do copyright research on, transcribe and proofread works not protected by U.S. copyright law in creating the Project Gutenberg™ collection. Despite these efforts, Project Gutenberg™ electronic works, and the medium on which they may be stored, may contain "Defects," such as, but not limited to, incomplete, inaccurate or corrupt data, transcription errors, a copyright or other intellectual property infringement, a defective or damaged disk or other medium, a computer virus, or computer codes that damage or cannot be read by your equipment.

1.F.2. LIMITED WARRANTY, DISCLAIMER OF DAMAGES - Except for the "Right of Replacement or Refund" described in paragraph 1.F.3, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the owner of the Project Gutenberg™ trademark, and any other party distributing a Project Gutenberg™ electronic work under this agreement, disclaim all liability to you for damages, costs and expenses, including legal fees. YOU AGREE THAT YOU HAVE NO REMEDIES FOR NEGLIGENCE, STRICT LIABILITY, BREACH OF WARRANTY OR BREACH OF CONTRACT EXCEPT THOSE PROVIDED IN PARAGRAPH 1.F.3. YOU AGREE THAT THE FOUNDATION, THE TRADEMARK OWNER, AND ANY DISTRIBUTOR UNDER THIS AGREEMENT WILL NOT BE LIABLE TO YOU FOR ACTUAL, DIRECT, INDIRECT, CONSEQUENTIAL, PUNITIVE OR INCIDENTAL DAMAGES EVEN IF YOU GIVE NOTICE OF THE POSSIBILITY OF SUCH DAMAGE.

1.F.3. LIMITED RIGHT OF REPLACEMENT OR REFUND - If you discover a defect in this electronic work within 90 days of receiving it, you can receive a refund of the money (if any) you paid for it by sending a written explanation to the person you received the work from. If you received the work on a physical medium, you must return the medium with your written explanation. The person or entity that provided you with the defective work may elect to provide a replacement copy in lieu of a refund. If you received the work electronically, the person or entity providing it to you may choose to give you a second opportunity to receive the work electronically in lieu of a refund. If the second copy is also defective, you may demand a refund in writing without further opportunities to fix the problem.

1.F.4. Except for the limited right of replacement or refund set forth in paragraph 1.F.3, this work is provided to you 'AS-IS', WITH NO OTHER WARRANTIES OF ANY KIND, EXPRESS OR IMPLIED, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO WARRANTIES OF MERCHANTABILITY OR FITNESS FOR ANY PURPOSE.

1.F.5. Some states do not allow disclaimers of certain implied warranties or the exclusion or limitation of certain types of damages. If any disclaimer or limitation set forth in this agreement violates the law of the state applicable to this agreement, the agreement shall be interpreted to make the maximum disclaimer or limitation permitted by the applicable state law. The invalidity or unenforceability of any provision of this agreement shall not void the remaining provisions.

1.F.6. INDEMNITY - You agree to indemnify and hold the Foundation, the trademark owner, any agent or employee of the Foundation, anyone providing copies of Project Gutenberg™ electronic works in accordance with this agreement, and any volunteers associated with the production, promotion and distribution of Project Gutenberg™ electronic works, harmless from all liability, costs and expenses, including legal fees, that arise directly or indirectly from any of the following which you do or cause to occur: (a) distribution of this or any Project Gutenberg™ work, (b) alteration, modification, or additions or deletions to any Project Gutenberg™ work, and (c) any Defect you cause.

Section 2. Information about the Mission of Project Gutenberg™

Project Gutenberg™ is synonymous with the free distribution of electronic works in formats readable by the widest variety of computers including obsolete, old, middle-aged and new computers. It exists because of the efforts of hundreds of volunteers and donations from people in all walks of life.

Volunteers and financial support to provide volunteers with the assistance they need are critical to reaching Project Gutenberg™'s goals and ensuring that the Project Gutenberg™ collection will remain freely available for generations to come. In 2001, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation was created to provide a secure and permanent future for Project Gutenberg™ and future generations. To learn more about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation and how your efforts and donations can help, see Sections 3 and 4 and the Foundation information page at www.gutenberg.org.

Section 3. Information about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

The Project Gutenberg Literary Archive Foundation is a non-profit 501(c)(3) educational corporation organized under the laws of the state of Mississippi and granted tax exempt status by the Internal Revenue Service. The Foundation's EIN or federal tax identification number is 64-6221541. Contributions to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation are tax deductible to the full extent permitted by U.S. federal laws and your state's laws.

The Foundation's business office is located at 809 North 1500 West, Salt Lake City, UT 84116, (801) 596-1887. Email contact links and up to date contact information can be found at the Foundation's website and official page at www.gutenberg.org/contact

Section 4. Information about Donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

Project Gutenberg™ depends upon and cannot survive without widespread public support and donations to carry out its mission of increasing the number of public domain and licensed works that can be freely distributed in machine-readable form accessible by the widest array of equipment including outdated equipment. Many small donations (\$1 to \$5,000) are particularly important to maintaining tax exempt status with the IRS.

The Foundation is committed to complying with the laws regulating charities and charitable donations in all 50 states of the United States. Compliance requirements are not uniform and it takes a considerable effort, much paperwork and many fees to meet and keep up with these requirements. We do not solicit donations in locations where we have not received written confirmation of compliance. To SEND DONATIONS or determine the status of compliance for any particular state visit www.gutenberg.org/donate.

While we cannot and do not solicit contributions from states where we have not met the solicitation requirements, we know of no prohibition against accepting unsolicited donations from donors in such states who approach us with offers to donate.

International donations are gratefully accepted, but we cannot make any statements concerning tax treatment of donations received from outside the United States. U.S. laws alone swamp our small staff.

Please check the Project Gutenberg web pages for current donation methods and addresses. Donations are accepted in a number of other ways including checks, online payments and credit card donations. To donate, please visit: www.gutenberg.org/donate

Section 5. General Information About Project Gutenberg™ electronic works

Professor Michael S. Hart was the originator of the Project Gutenberg™ concept of a library of electronic works that could be freely shared with anyone. For forty years, he produced and distributed Project Gutenberg™ eBooks with only a loose network of volunteer support.

Project Gutenberg™ eBooks are often created from several printed editions, all of which are confirmed as not protected by copyright in the U.S. unless a copyright notice is included. Thus, we do not necessarily keep eBooks in compliance with any particular paper edition.

Most people start at our website which has the main PG search facility: www.gutenberg.org.

This website includes information about Project Gutenberg™, including how to make donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, how to help produce our new eBooks, and how to subscribe to our email newsletter to hear about new eBooks.

